

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Δι' συνδρομὰς ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
θείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
ἡμερομηνισμάτων, χρυσοῦ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρόλου Μερουβέλ : ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ, μυθιστορία μετὰ εἰκόνων, μετά-
φρασις *Κ. (συνέχεια). — Ἰωάννου Βαλέρα : — ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ,
ἰσπανικὸν μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Ἀντ. Φραβασίλη, (συνέχεια). —
ΖΗΛΟΥΤΥΠΙΑ, ἰταλικὸν διήγημα, (συνέχεια).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προληρωμένη

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξοντες τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ
Δ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστο-
ρημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομη-
τῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθή-
σωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' ἔ-
τος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι
τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαιρῶς, ἵνα μὴ
διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐ-
παρχίαις ἀνανεύοντας ἡ νεωστὶ ἐγ-
γραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροῦμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' τοῦ συνεργάτου ἡμῶν
Αἰσώπου, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου
καὶ ὡραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. θέμου
Ἀντίναρ.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' καὶ τὸν
ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400
σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡ-
μῶν κ. Γρ. Δ. Σεροπούλου.

Εὐκαιρία διὰ τοὺς συνδρομητὰς

ΤΩΝ «ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ».

Συμβληθέντες μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἑβδομά-
δος δυνάμεθα νὰ παρᾶσχωμεν εἰς πάντα συνδρομητὴν
ἡμῶν τὸν Δ' Τόμον (3^η περίοδος) τῆς Ἑβδομάδος
ἀντὶ δραχμῶν 6, τῆς ἀρχικῆς τοῦ τιμῆς οὐσῆς ἀρ.
40 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ φρ. χρ. 12 διὰ τὸ
ἐξωτερικόν.

Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιέχονται Κοινωνικαὶ εἰκό-
νες, Ἱστορικαὶ, Καλλιτεχνικαὶ, Φιλολογικαὶ καὶ
Κριτικαὶ Μελέται, Ἠθογραφαί, Μουσικαὶ Ἐπιθεω-
ρήσεις, Παραδόσεις, Χρονογραφικά, Βιομηχανικά,
Ἐκπαιδευτικὰ, Περιγραφαί, Ἐντυπώσεις καὶ Ποιήσεις
τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν καὶ
Διηγήματα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα.

Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἀληθὲς ἀπόκτημα διὰ πάντας,
διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ συνεργάσθησαν οἱ ἐγκρι-
τώτεροι τοῦ ἔθνους λόγιοι καὶ τοιοῦτον τὸν συνιστῶ-
μεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὴ ἐπιστασία
τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων»
ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Πα-
ναγιώτῃ Γριτσάνῃ (Βιβλιοπωλεῖον
Ἀπόλλων). Τῷ ἰδίῳ ἀνετέθη καὶ ἡ
ἐγγραφή νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ
ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔ-
τος καὶ δι' ὅ,τι δὴποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐ-
κλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Ἡ Διεύθυνσις.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ

ΣΟΛΑΝΖΗ ΦΑΡΖΕΑΣ

[Συνέχεια]

Ἔσθη ἐπ' ὀλίγον καὶ ἐπανέλαθε :

— Πρὸς τί τόσοι λόγοι; ἡ στιγμή τῆς
ἐνεργείας ἐπέστη.

— Μάλιστα, πριγκιπέσσα.

Ὁ Ἰωσήφ προσέκλινε πρὸ τῆς κυρίας
τοῦ καὶ κατῆλθεν εἰς τὸ ἐστιατήριον.

Οἱ ἄλλοι εἶχον προηγηθῇ αὐτοῦ.

Οἱ δύο ὑπηρετὰι τοῦ Ἰταλοῦ ἦσαν ἑ-
τοιμοί.

Τὸ κατάλευκον κάλυμμα τῆς τραπέ-
ζης ἀστράπτει ὑπὸ τὸ φῶς τῶν δύο λυ-
χνίων, αἵτινες δὲν ἦσαν μὲν ὡς τὰ πολύ-
φωτα τῶν ἀνακτόρων, ἀλλ' αἵτινες χάρις
εἰς τὰ πράσινα καλύμματα αὐτῶν, ἀφι-
νον μὲν εἰς τὰ σκότῃ τὰ πλάγια τῶν τοί-
χων, τῶν κεκαλυμμένων ὑπὸ χάρτου ζω-
ροῦ χρώματος, ἀλλ' ἔρριπτον ἅπαν τὸ φῶς
αὐτῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ἐν γένει ὁ ξενὼν τῶν Σερβῶν προσέ-
φερε τοῖς ὁδοιπόροις ἀπροσδόκητον ἀνε-
σιν ἐν τῷ ἀπελπι ἐκείνῳ ὁροπεδίῳ ἐξακο-
σίων περίπου μέτρων ὕψους, εἰς μέρος συ-
χναζόμενον μόνον τὸν χειμῶνα ὑπὸ τῶν
γυπῶν καὶ τῶν πυρηναίων κεμαδῶν.

Καὶ ἐν τούτοις ὁ μαρκήσιος ἦτο ἀπαι-
σίως δύσθυμος.

Καθ' ὅσον ἐμακρύνετο τοῦ Μορβάν, ἡ
ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐπανακάμψῃ ἐκεῖ καθί-
στατο ζωηροτέρα. Μετενόει διὰ τὴν ἀπό-
φασίν του ἐκείνην. Κατὰ τὰς πρώτας
στιγμὰς τῆς καταστροφῆς τοῦ Σεβάν, ἔ-
σπευδε νὰ φύγῃ τοῦ θεάτρου τῆς καταστρο-
φῆς, ὅπως φεύγῃ τις τὴν ἐκρηκτικὴν ἡφαι-
στείου, οὕτινος φοβετὴν νέαν ἐκρηκτικὴν.
Ἀλλ' ἡ ἀνάμνησις τῆς Σολάνζης τὸν ἐβα-
σάνιζεν ἤθελε νὰ τὴν ἐπανακτήσῃ, καὶ ἄς
ἐμελλε νὰ τὴν κατακλείσῃ ἐν τῷ πύργῳ
μεταβληθέντος εἰς φυλακὴν, ὅπως τὴν
ἀπομονώσῃ ἀπὸ τῶν συνενόχων τῆς, καὶ

τίς οἶδεν; ἀπὸ τοῦ ἐραστοῦ τῆς Ἰσως!

Ὅσῳ μᾶλλον ἐμακρύνετο, τόσῳ μᾶλ-
λον ἡ εἰκὼν αὐτῆς ἠγείρετο ἐνώπιόν του
καὶ ζηλοτυπία ὁλονέν αὐξοῦσα τὸν ἐβα-
σάνιζεν.

Μάτην κατὰ τὸ πρόγευμα ὁ κόμης Ρο-
βέρτος ἀνέπτυξε τὴν θερμὴν εὐγλωττίαν
του, μάτην ἐπίσης ὁ μάγειρος ἔθεσεν εἰς
ἐνέργειαν τὰς μαγειρικὰς γνώσεις του πά-
σας. Ὁ Ὀλιβιέρτος μόνος ἐδοκίμαζε τὰ
φαγητὰ καὶ ἐμειδία μόνον διὰ τῶν ἀκρων
τῶν χειλέων του.

Ὡς πρὸς τὸν φὸν Γκέμπεν, οὗτος ἔπινε
διὰ νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀποτυχίαν του.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ δείπνου εἰς νεῦμα
τοῦ Ἰταλοῦ εἰς τῶν ὑπηρετῶν ἐξεπωμά-
τισε δύο φιάλας καὶ ἐπλήρωσε τὰ ποτή-
ρια τῶν συνδαιτυμόνων του.

— Συγχωρήσατέ με νὰ σᾶς προσφέρω,
εἶπεν ἐπιχαρίτως ὁ Ἰωσήφ, ποτήριον τοῦ
Δακρύου τοῦ Χριστοῦ, ὅπως λησμονήσῃτε
τὸν οἶνον τοῦ ξενοδοχείου.

Ὁ φὸν Γκέμπεν ἐπευφάνισε καὶ ἐκέ-
νωσε τὸ ποτήριόν του ἀπνευστί.

Ὁ Ὀλιβιέρτος τὸν ἐμιμήθη μηχανικῶς,
χάριν εὐγενείας μόνον.

Ἐπὶ νέῳ νεύματι τοῦ Ἰωσήφ ὁ ὑπηρε-
τῆς ἀπῆλθεν, ἀφοῦ ἔθεσε τὴν μίαν τῶν
φιαλῶν ἐνώπιον τοῦ στρατηγοῦ.

Ὁ φὸν Γκέμπεν ἀπέδειξε τὸν πρὸς τὸν
οἶνον θαυμασμόν του κενῶν τὴν φιά-
λην μέχρι πυθμένος, ὅπερ συνετέλεσεν εἰς
τὸ νὰ φαιδρυνθῇ, ἐνῶ ὁ μαρκήσιος καθί-
στατο κατηφέστερος καὶ σιωπηλότερος.

Ὁ Γερμανὸς καὶ ὁ Ἰταλὸς ἤρχισαν
τότε ζωηρὰν φιλονικίαν περὶ τοῦ πολέ-
μου καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ, ὅτε ὁ κό-
μης Ἰωσήφ ἐσταμάτησε δι' ἀποτόμου κι-
νήματος τὸν σύντροφόν του.

— Τί θόρυβος εἶναι αὐτός; εἶπεν.

Δύο ἵπποι ἔστησαν πρὸ τῆς θύρας ἦτο
περίπου ἡ ἐνάτη τῆς ἐσπέρας καὶ ἡ νύξ
περιέβαλε τὸ ὁροπέδιον, τὸν ξενῶνα καὶ
τὸ δάσος διὰ βαθυχρόου σκιᾶς.

— Κυττάξατε λοιπόν, διέταξεν ὁ Ἰτα-
λὸς τοὺς ὑπηρετὰς του.

Ὁ μαρκήσιος ἐξῆλθε τῆς νάρκης του
καὶ ἀνέμενεν ὕψων τὴν κεφαλὴν, ὅπως ἴδῃ
τοὺς νυκτερινούς αὐτοὺς ἐπισκέπτας.